

KRYTERIA HARCERSKIEJ DRUŻYNY SPECJALNOŚCIOWEJ

oraz

Wykaz grup specjalności w ZHP, Kryteria harcerskiego klubu specjalnościowego

Harcerska drużyna specjalnościowa to sposób realizacji programu harcerskiego wzbogaconego treściami specyficznymi dla danego rodzaju specjalności.

1. Prawo do ubiegania się o miano drużyny specjalnościowej uzyskuje drużyna harcerska lub starszoharcerska (wielopoziomowa), która działa co najmniej przez jeden rok zgodnie z „Instrukcją GK ZHP w sprawie organizacji i zasad działania drużyny harcerskiej lub starszoharcerskiej” i uzyskała pozytywną ocenę swojej działalności przez komendanta hufca ZHP.
2. Drużyna realizuje taki program, aby poprzez zdobywanie sprawności, znaków służb, odznak specjalnościowych, stopni harcerskich i instruktorskich, uprawnień państwowych harcerki, harcerze w zgodzie z metodą harcerską rozwijali swoją wiedzę i umiejętności z zakresu wybranej specjalności.
3. Harcerki, harcerze i instruktorzy w ciągu roku swojej działalności zdobywają kolejne stopnie wtajemniczenia:
 - a) harcerskiego (sprawności, znaki służb, stopnie harcerskie i instruktorskie),
 - b) specjalnościowego (odznaki specjalnościowe, kursy specjalistyczne, uprawnienia państwowe itp.).
4. Harcerki, harcerze i instruktorzy w harcerskiej drużynie specjalnościowej podejmują służbę na rzecz środowiska lokalnego (innych drużyn, hufca, chorągwi, szkoły, osiedla, wsi, miasta, regionu itp.) wykorzystując poziom swojego specjalnościowego wykszolenia.
5. Harcerska drużyna specjalnościowa dba o wymianę doświadczeń z innymi drużynami, uczestnicząc w zlotach, turniejach, harcach i grach oraz w pracach referatów, wydziałów i inspektoratów swojej specjalności.
6. Nazwa i bohater drużyny, nazwy zastępów powinny być związane z przyjętą specjalnością.
7. Drużynowym harcerskiej drużyny specjalnościowej powinien być instruktor ZHP posiadający wiedzę i umiejętności z danej specjalności, najlepiej udokumentowane ukończeniem kursu specjalistycznego lub uprawnieniem państwowym.

W przypadku, kiedy drużynowy nie posiada takich kwalifikacji, w drużynie powinien być specjalista danej specjalności, tzw. szef wykszolenia specjalnościowego.
8. W harcerskiej drużynie specjalnościowej mogą działać zastępy, z których każdy realizuje inną specjalność. Zastępy te, szczególnie starszoharcerskie, powinny być prowadzone przez harcerzy lub instruktorów posiadających odpowiedni zasób wiedzy i umiejętności z zakresu danej specjalności.
9. Drużyna współpracuje z organizacjami i instytucjami specjalizującymi się w wybranej przez drużynę specjalności.
10. Drużyna po rocznej pracy na podstawie tych kryteriów i pozytywnej oceny swojej działalności zwraca się do komendanta hufca ZHP o ogłoszenie jej w rozkazie Harcerską Drużyną Specjalnościową określając wyraźnie nazwę specjalności.
11. Harcerska drużyna specjalnościowa raz w roku na podstawie powyższych kryteriów dokonuje samooceny swojej działalności z udziałem komendanta hufca.

W przypadku negatywnej samooceny potwierdzonej przez komendanta hufca drużyna traci prawo do noszenia miana Harcerskiej Drużyny Specjalnościowej ZHP, co komendant hufca ogłasza w swoim rozkazie.

WYKAZ GRUP SPECJALNOŚCI W ZHP:

1. Lotnicze: spadochronowa, modelarska, baloniarska, szybownicza.
2. Sportowe: wybrane dyscypliny sportu.
3. Łącznościowe: krótkofalarska, radiotelefoniczna, CB, radiotechniczna, łowów na lisa.
4. Ratownicze: sanitarna, ratownicza, ratowniczo-medyczna, samarytańska, Harcerska Grupa Ratownicza, pożarnicza.
5. Harcerska Służba Graniczna.
6. Harcerska Służba Ruchu.
7. Ekologiczne.
8. „Czerwone Berety”: proobronne, survivalowe, zwiadowcze, górskie, strzeleckie, rozpoznawcze itp.
9. Turystyczno-wędrownicze: puszczańskie, indiańskie, survivalowe, górskie itp.
10. Poczty harcerskie.
11. Harcerski ruch naukowy – drużyny: archeologiczne, etnograficzne, komputerowe, astronomiczne, lingwistyczne, kultury dalekiego wschodu itp.
12. Wodne: żeglarskie, kajakowe, marynistyczne, szkutnicze, bosmańskie, nurkowe, płetwonurkowe.
13. Pożarnicze.

KRYTERIA HARCERSKIEGO KLUBU SPECJALNOŚCIOWEGO:

1. Harcerski Klub Specjalnościowy może być powołany, jeżeli zrzesza minimum siedmiu instruktorów lub działaczy harcerskich.
2. Harcerski Klub Specjalnościowy powołuje w rozkazie komendant hufca lub komendant chorągwi.
3. Członkami HKS mogą być:
 - a) instruktorzy i działacze harcerscy,
 - b) harcerki i harcerze, którzy nie mogą rozwijać swoich zainteresowań w macierzystych drużynach, jednak zgodnie z przydziałem służbowym pozostają w swoich drużynach, gdzie prowadzą swoją podstawową działalność.
4. Klub może prowadzić działalność na rzecz dzieci i młodzieży niezrzeszonej w ZHP. Jest to element służby harcerskiej na rzecz społeczności lokalnej. Osoby niezrzeszone w ZHP nie mogą być członkami HKS.
5. Klub prowadzi działalność w oparciu o plan pracy zatwierdzony przez jednostkę nadrzędną. Plan pracy powinien być tak skonstruowany, aby poprzez zdobywanie stopni, sprawności, odznak specjalistycznych i uprawnień państwowych, jego członkowie realizowali wybraną specjalność i podnosili swoje kwalifikacje.
6. Szefa HKS mianuje komendant hufca lub chorągwi. Szefem klubu powinien być instruktor ZHP posiadający kwalifikacje specjalistyczne – najlepiej uprawnienia państwowe, o stopniu instruktora danej specjalności.
7. Działalność HKS jest oceniana raz w roku przez komendę hufca lub chorągwi, która go powołała.
8. HKS prowadzi dokumentację swojej działalności: książkę pracy, książkę finansową, dziennik pism przychodzących i wychodzących, kronikę itp.
9. Gospodarkę finansową Klubu reguluje obowiązująca w ZHP Instrukcja gospodarczo-finansowa.
10. Harcerski Klub Specjalnościowy współpracuje z organizacjami i instytucjami specjalizującymi się w wybranej przez Klub specjalności.